Р Е Ш Е Н И Е
№ 3339

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 37 състав,** в публично заседание на 08.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2540** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Производството е образувано по жалба на С. В. Л. от [населено място] срещу отказ, обективиран в писмо № 9400 – 445(9) от 13.02.2014г. на Кмета на СО – район „К.”, с което е отказано да бъдат заверени молби – декларации вх. № 9400 – 445 от 06.03.2012г., № 9400 – 446 от 06.03.2012г. и № 9400 – 447 от 06.03.2012г. на жалбоподателя за извършване на обстоятелствена проверка за имоти, както следва: № 001008, с площ от 1, 044 дка, представляващ нива в м. К. в землището на [населено място]; № 111002, с площ от 1, 000 дка, представляващ нива в м. Я. в землището на [населено място] и № 074023, с площ от 3, 640 дка, представляващ нива в м. Б. път в землището на [населено място].

В жалбата си и чрез процесуалния си представител адв. Р. в открито съдебно заседание жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на постановения отказ, тъй като счита изложените доводи в отказа – а именно, че евентуално би могъл да възникне спор за собственост и че има противопоставяне на терто лице за заверката, за неотносими към искането му за заверяване на молбата – декларация за извършване на обстоятелствена проверка. Излага доводи за това, че тази преценка е единствено от компетентността на нотариуса, а за ответника е възникнало задължението да удостовери тези обстоятелства в молбата декларация, и като е отказал това, ответникът е издал незаконосъобразен акт. Претендира разноски.

Ответникът Кмета на СО – район „К.”, чрез процесуалния си представител в открито

съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения отказ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореният отказ, което е в тежест на доказване от административния орган, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.
Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:
Видно от представените по делото с административната преписка доказателства жалбоподателят е подал три молби декларации вх. № 9400 – 445 от 06.03.2012г., № 9400 – 446 от 06.03.2012г. и № 9400 – 447 от 06.03.2012г. от жалбоподателя за извършване на обстоятелствена проверка за имоти, както следва: № 001008, с площ от 1, 044 дка, представляващ нива в м. К. в землището на [населено място]; № 111002, с площ от 1, 000 дка, представляващ нива в м. Я. в землището на [населено място] и № 074023, с площ от 3, 640 дка, представляващ нива в м. Б. път в землището на [населено място]. Тези молби – декларации са адресирани до кмета на СО – район „К.“ и до нотариуса и са за за издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка на основание и по реда на чл. 587, ал. 2 от ГПК. С писмо изх. № 9400 – 445(9) от 13.02.2014г. на кмета на СО – район „К.” е отказано извършването на поисканата административна услуга. В мотивите си органът сочи, че в район „К.“ е постъпило възражение вх. № 9401 – 78 от 10.12.20102г. от наследниците на Г. В. Л., с което възразяват категорично срещу заверяването на молбите – декларации. Посочено е и че с писмо изх. № 9400 – 445 – (4) от 03.01.2013г. жалбоподателят в това производство е информиран, че с решение на ОСЗГ – К. на наследниците на Л. П. В. Л. е възстановено правото на собственост върху описаните в молбите – декларации имоти. Поради горното е приел, че не може да се заверят молбите – декларации и е отказал да завери същите, като е постановил оспорения в това производство отказ.
Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по – долу.
Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.
В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. На второ място оспореният в това производство акт е издаден и при спазване на установената от закона форма, като обаче при издаването му са извършени нарушения на административно производствените правила, както и е издаден при несъответствие с материално правни разпоредби и с целта на закона, по съображенията изложени по - долу.
На първо място настоящият състав намира, че следва да изложи аргументи във връзка с това защо оспореното писмо в това производство представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Съдът намира, че в конкретния случай се касае за административен акт по чл. 21 ал. 3 от АПК, съгласно който, индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от

значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаването на документ от значение за признаване на негово право на собственост, като е постановен отказ от административния орган да му бъде издаден този документ.

На второ място при изложената по - горе фактическа обстановка съдът намира, че оспореният отказ е незаконосъобразен. В чл. 587 ал. 2 от ГПК е уредено производството по издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка. По естеството си това производство е охранително и е в компетенциите на нотариуса да откаже или издаде нотариален акт. Извън правомощията на административния орган е преценката чии са имотите, за който се иска заверката на молбата декларация, каквато преценка е направил административния орган в оспорения отказ. Задължение на органа е да удостовери, че имотът е или не е общинска собственост или държавна собственост и да посочи свидетелите, които следва да се разпитат от нотариуса.

На трето място изложените от административния орган факти в оспорения отказ не са от обхвата на предпоставките, за които кметът следи при извършването на разглежданата административна услуга. За него възниква задължението да отрази само релевантните факти в молбата – декларация, а именно в нея в съответните графи следва да посочи, че имота, за който се иска заверката е или не е общинска собственост и за какво е отреден, като кмета в този случай, следва да завери молбата – декларация, но с посочването, че имота е или не е общински и за какво е отреден. За кмета на района не съществува правомощие да преценява дали имота е собственост или не на трето лице. По този начин той излиза извън правомощията си и разрешава без да има право един евентуален спор за собственост.

Най – накрая като не се е произнесъл въобще по единствения релевантен в това производство въпрос, а именно са или не са имотите, за които са подадени молби – декларации общинска собственост, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е събрал служебно доказателства в тази връзка.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че отказът да извърши услугата, като издаде съответният документ, необходим в охранителното производство, е постановен в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като в производството по чл. 587 ал. 2 от ГПК административния орган е задължен да отрази дали имотът е или не е общинска собственост и да посочи трима свидетели за изясняване на фактическото обстоятелство, но няма право да преценява дали молителят е придобил право на собственост или ползване и на какви основания и дали са налице права на собственост на трети частни лица. Доколкото в мотивите на отказа не се сочат пречки, които обективно да не позволяват да се издаде исканото удостоверение по молбите - декларации, съдът намира, че оспореният в това производство отказ е незаконосъобразен.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски въз основа на чл. 143 ал. 1 от АПК, а искането на ответника за присъждане на разноски – за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 3 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо № 9400 – 445(9) от 13.02.2014г. на Кмета на СО – район „К.”, с което е отказано да бъдат заверени молби – декларации вх. № 9400 – 445 от 06.03.2012г., № 9400 – 446 от 06.03.2012г. и № 9400 – 447 от 06.03.2012г. на жалбоподателя С. В. Л. от [населено място] за извършване на обстоятелствена проверка за имоти, както следва: № 001008, с площ от 1, 044 дка, представляващ нива в м. К. в землището на [населено място]; № 111002, с площ от 1, 000 дка, представляващ нива в м. Я. в землището на [населено място] и № 074023, с площ от 3, 640 дка, представляващ нива в м. Б. път в землището на [населено място].

ИЗПРАЩА преписката и задължава Кмета на СО – район „К.” да се произнесе по направеното от С. В. Л. искане за заверяване на молби – декларации за извършване на обстоятелствена проверка съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение, в срок от 14 (четиринадесет) дни от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Кмета на СО – район „К.” да заплати на С. В. Л. от [населено място] сума в размер на 360 (триста и шестдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: